

teresse lige for øjeblikket, slår op og ser, hvad det er for traktattekster, vi taler om. De, som interesserer sig for det, vil jo selvfølgelig enten allerede have hentet dem eller uanset denne debat her på indeværende tidspunkt så selvfølgelig sørge for at få materialet på bibliotekerne, posthusene eller ved at sende bestillingseddelen ind. Det vil de helt givet gøre. Og når så vi diskuterer videre til efter 20.30, således at Bodil Ipsen-filmen på dk4 også er slut, så vil folk sikkert klappe i deres hænder og sige: Det er meget bedre at høre hr. Morten Messerschmidt end at se Bodil Ipsen-filmen.

(Kort bemærkning).

Jesper Kiel (EL):

Jeg vil gerne høre, om udenrigsministeren er bange i den her forbindelse. Jeg forstår, at han er bange for, at det er helt spildt at sende den her ud. Det er det vel kun, hvis man er bange for, at det vil resultere i, at den så ikke bliver vedtaget, den her EU-forfatning, for ellers vil den jo være, kan man sige, gældende lov for alle landets borgere, og så vil der jo ikke være nogen grund til at smide den ud bagefter.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg er ikke sikker på, at jeg forstod spørgsmålet. Vi sørger for, og Folketinget sørger for, at den er tilgængelig for alle, der vil have den. Man pånøder og pådutter ingen noget, de ikke vil have. Så enkelt er det.

Kl. 19.05

(Kort bemærkning).

Jesper Kiel (EL):

Befolkningen bliver jo nødvendigvis nødt til at forholde sig til det her, fordi det kommer ud til en folkeafstemning. Og så er det jo, at jeg ikke kan forstå, når man beder befolkningen om at tage stilling, hvorfor folk så ikke skal have teksten i hånden.

Så kan man selvfølgelig spørge: Var det ikke billigere og nemmere, hvis alle fik den sendt, frem for at alle skal sende et brev for at få den tilsendt? Jeg har svært ved at forstå, at det skulle være nemmere at gøre det på den måde.

Men i forbindelse med selve det element, at man ikke må sende noget ud til alle, er det så noget, man vil henstille til alle partierne og sådan, at Udenrigsministeriet heller ikke selv vil sørge for, at der er nogle, der sender noget ud til alle borgere? Det kan da vel ikke være meningen.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jo, det er da meningen. Det er da meningen, at de, som vil have materialet, kan få materialet, og de, som ikke vil have det, slipper for at få det. Det er da meningen. Udenrigsministeriet sender ikke noget ud til alle borgere. Det gør Folketinget heller ikke, men alle, som bare lægger denne her seddel i postkassen om, at de godt vil modtage materialet, får det jo. Så enkelt er det. Og der er et halvt års debat foran os, ja, der er ikke et halvt år tilbage nu, men fra vi besluttede det.

Så der er masser af tid til at få fat i det og gøre sig bekendt med det og følge det i debatterne, som folk givetvis vil gøre med glubende interesse, ikke mindst dem fra Enhedslisten og Dansk Folkeparti og os andre, for der vil da komme nogle gode debatter. Jeg ser frem til disse gode debatter, og det er da meget vigtigt, at vi har nogle gode debatter, fordi det er en vigtig forfatningstraktat, som betyder, om Danmark skal blive ved med at leve og støtte og styrke et fællesskab, der er blevet udvidet, som vi har ønsket hele tiden, med de nye lande i Østeuropa, det har været en dansk mærkesag, eller om det skal falde fra hinanden igen.

Vi ønsker selvfølgelig, at det bliver en succes med det nye Europa, og derfor er forfatningstraktaten vigtig, men det er altså også vigtigt, at vi får en god, oplysende debat. Men det er ikke sådan, at en oplysende debat fremmes af, at man pådutter folk noget.

Formanden:

Tak til udenrigsministeren. Så går vi til ordfører-rækken. Hr. Jens Kirk.

Jens Kirk (V):

Da Venstres ordfører på det her område, fru Charlotte Antonsen, ikke kan være til stede, har jeg lovet at læse fru Charlotte Antonsens ordførertale op.

I Venstre går vi ind for at husstandsomdele forfatningstraktaten. Hver eneste dansker, der ønsker at modtage forfatningstraktaten, skal have den. Vi ønsker en frivillig husstandsomdeling.

Forfatningstraktaten er en langt bedre og mere enkel EU-traktat end det aftalekompleks, der eksisterer i dag. EU-samarbejdet bliver mere åbent, demokratisk og effektivt end det EU, vi kender i dag. Traktaten tilpasses det nye udvidede samarbejde, sådan at beslutninger fremover kan træffes mere effektivt. Desuden bliver det